

MLADI PLANINEC

PD »LISCA« Sevnica-Krško

Številka: 9

Sevnica, 23. febr. 1989

LETO 13

PLANINCEM NA POT V 1989

Človeštvo se vedno bolj zaveda in spoznava, da je varstvo naravnega življenjskega okolja že postalo in vedno bolj postaja eksistenčno vprašanje človeštva. Varstvo narave ni več samo ljubiteljski ali celo romantični odnos človeka do narave in njene uravnovešene prvobitnosti. Z njim se nadvse resno ukvarjajo politiki, državniki, družboslovci, zdravniki, znanstveniki, raziskovalci. To je predvsem tudi vprašanje mladih in prihodnjih rodov. Z naravo, katere del je, je človek usodno povezan; od tega, kako jo ohranja ter kako jo pravilno in smotrno uporablja, je odvisno, če bo človek lahko preživel in obstal. Če svojega razuma ne bo koristno uporabil, bo izumrl na podoben način kot mnoge živalske in rastlinske vrste in bitja, ki jim je prav on, homo sapiens, nerazumno zatrl in uničil. Zdaj le prepogosto uničuje že sebe samega. Ameriški znanstvenik Charles C. Johnson Jr. mračno napoveduje, da človek v okolju, ki ga zdaj ustvarja industrijsko-porabniška družba, lahko živi le še 35 do največ 100 let. Podobno prerokuje Rimski klub v knjigah "Meje rasti" (1972) in "Svet na prelomnici" (1974). Pa potem?

Potemtakem varstvo okolja ni in ne more biti več samo "konjiček" nekaj navdušenih in romantičnih ljubiteljev in za naravo vnetih zanesenjakov, kot se je to le prerado in čisto zelo kratkovidno ter podcenjevalno očitalo. Postalo je najširša državljanska pravica in dolžnost vseh in vsakogar. Varstvo pa se tudi ne razteza na klasično "favno in floró" ali le na neke posebej zavarovane krajinske predele (narodni in krajinski parki, rezervati, posamezne znamenitosti itd.), temveč na vsó slovensko deželo in na vsa njena naravna in s človeškim delóm ustvarjena bogastva. Od takrat, ko je 1975 pri Državni založbi Slovenije izšla prva izdaja "Narave v gorskem svetu", se je zavest o nujnosti in usodnosti smotrnega razvijanja in varovanja našega okolja še naprej razveseljivo razvijala in razmahnila. Ne le amaterska društva, ki imajo med svojimi statutarnimi nalogami tudi skrb za varstvo narave in človeškega življenjskega okolja, temveč tudi mnoge druge ustanove našega družbenega življenja (SZDL, sindikati, ZSMS itd.), so se vključile in poglobile v to skrb.

Brez množičnega, vsakodnevnega in zavestnega sodelovanja pri tem zanimanja vsah delovnih ljudi v Sloveniji za boljše okolje ne moremo pričakovati popolnih uspehov. Posebno je potrebno še spoznanje, da tu ni "dveh front" - na eni prizadevni gospodarstveniki in

poslovni možje, ki skrbijo za naš gmetni razvoj, rast in napredek in ki pri tem ne morejo biti "sentimentalni", na drugi pa kopica neodgovornih "zanesenjakov in sanjačev", ki nimajo nobenega drugega dela, kot da prvim mečejo polena pod noge in jih ovirajo pri delu.

Fronta mora biti in je v resnici lahko ena sama. Na tej fronti moramo biti planinci vedno v prvih vrstah, saj našo deželo in vrednost njenih naravnih bogastev ter lepote v nenehnem stiku z gorsko naravo prav dobro poznamo in znamo ceniti njene dolgoročne in tudi negmetne koristi. Zato je tudi potrebno, da smo za ta boj dobro oboroženi in nanj dobro pripravljani.

Dr. Miha Potočnik

Nekaj misli častnega predsednika PZS h knjigi "Narava v gorskem svetu", ki naj nas spremljajo na vseh planinskih poteh v letošnjem letu.

KLUB ZA VARSTVO NARAVE

Živimo v času, ko ljudje sami sebi vse hitreje in vse bolj vztrajno kopljemo grob. Zaslužnili smo si naravo, hočemo, da nam daje več in več. Ne znamo vračati in ceniti darove prirode tako, da se je morala sama začeti upirati človeku.

Kdo je kriv, da nam manjka pitne vode, nimamo bistrih potokov in rek? Kdo je kriv, da vdihavamo zrak poln strupenih plinov? Kdo je kriv, da nam umirajo gozdovi? Kdo je kriv, da nimamo več naravnega ravnotežja v naravi?

Ne želim več naštevati. Res, da vse to že predobro poznamo. Imamo razne inštitute, delamo raziskovalne akcije in še in še... Toda zakaj ne obrnemo naš razvoj za sto osemdeset stopinj?

Klub za varstvo narave pri PD Lisca je bil v preteklem letu prisoten pri vseh izobraževalnih akcijah, ki so potekale v okviru društva in delno Občinske konference ZSMS. Večino svojega poslanstva opravlja na vsakem izletu oziroma sprehodu v naravi, s čuvanjem različnosti ekosistemov.

V letu 1989 bo ponovno organizirana Górska straža. Vse zainteresirane, ki bi radi več vedeli o vsebini prirode, ste vabljeni, da se javite svojim poverjenikom.

Klub bo v letošnjem letu ponovno začel postopek, da bi področje, ki obsega Veliko Kozje, Lovrenc in Lisca primerno zakonsko zaščitili, in to (na žalost) pred nami, za naše zanamce.

UBIJTE NARAVO IN UBILI BOSTE DEL SEBE !

FINANČNO POROČILO O SKUPNIH PRIHODKIH IN ODHOSKIH ZA LETO 1988

I. PRIHODKI

A) Prihodki, preneseni iz pr. leta	9,977.320.-
B) Prihodki od lastne dejavnosti:	
- članarina	1,918.350.-
- vplačila članov	6,023.600.-
- lastne akcije	7,720.680.-
C) Dotacije tozdz za PD in smuč.klub	15,662.630.-
	3,100.000.-

E) Drugi prihodki	18,681.170.-
Skupaj prihodki	<u>65,560.620.-</u>

II. ODHODKI

A) Materialni odhodki		
- material	3,467.450.-	
- porabljena energija	845.200.-	
- proizvodne storitve	4,822.780.-	
- neproizvodne storitve	1,172.400.-	
- amortizacija	1,918.790.-	
- drugi mat. odhodki	<u>8,317.590.-</u>	20,544.210.-
B) Drugi odhodki		
- plač. za stor. SDK	84.280.-	
- zavarovalne premije	42.810.-	
- dnevnice	331.000.-	
- prevozi	<u>1,001.790.-</u>	1,459.880.-
C) Sredstva za druge dr.org.		2,581.990.-
Skupaj odhodki		<u>24,586.080.-</u>

III. PRESEŽEK PRIHODKOV za prenos v leto 1989

- za smučarski klub, nabavo opreme in planinske skupine	36,474.540.-
- del presežka v poslovni sklad	<u>4,500.000.-</u>
Skupaj presežek	40,474.540.-

RAZ JALOVCA POZIMI

Gore osvetljene z mesečino, po policah se je lesketala tanka plast snega, ko sva stopala po široki, rahlo zasneženi poti proti Tamarju. Koča razsvetljena, pred njo božično drevesce. Zakaj jutri v steno? Božič je in po tradiciji je miza bogato obložena z jedmi. Noč skoraj prečujeva, saj so misli in živci obremenjeni s pričakovanjem jutrišnjega dne. Piskajoč glas ročne bodilke naju je predramil ob štirih zjutraj. Zunaj še trda tema, samo zvezde na nebu povedo, da bo jasen dan. Zlezla sva iz toplih spalnih vreč. Na smuči sva prilepila pse in ob svetlobi čelne svetilke sva grizla strmino proti Jalovčevem kuloarju. Ob jutranjem svitu sva prišla pod steno, pripravila sva se za plezanje. V spodnjem delu je bila stena snežena, zgoraj skoraj kopna. Prvi rastežaj odpleza prijatelj, naslednji je bil moj. Počival sem na majhnem stopu, prsti na rokah premraženi, prijel sem se za dober oprimek, toda v prstih ni bilo več prave moči, z zadnjimi napori sem se dvignil, vpel v klin in prsti so popustili. Pripet na klin sem si oživiljal prste. Rastežaji se se vrstili, čas pa je neusmiljeno tekkel in pričelo se je mračiti. Dogovorila sva se, da sestopiva. Nisva hotela vznemirjati domačih, pa tudi v službo je bilo treba iti. Klin je zapel s prepričljivim zvokom in vrv je bila pripravljena za spust. Po vrvi sva se spustila 150 m niže, komaj sva opazila, da je že temno kot v rogu. S skrajnimi napori zabijeva dva klina in ju poveževa s prusikovo vrvico. Spust se je začel. Sprva sem še občutil steno pod nogami, začelo me je vrteti, vedel sem, da sem odmaknjen od stene, da visim na vrvi med nebom in zemljo. V mislih sem prosil klin, naj zdrži. Se sem se spuščal, pod nogami sem začutil steno, še nekaj metrov in mi je ostalo in bil sem na ravnih tleh. Pripravila sva opremo, prižgala čelni svetilki in stekla do smuči. Užitek je bilo vigačati po trdem snegu. Občasno sva se pa tudi pobirala iz kložastega snega. Pri koči sva si stisnila roki za srečen sestop.

Arno Koštomaj

S PRENJA IN ČVRSTICE 1988

Po programu našega društva za preteklo leto je tov. Lojze Anzelc izdelal podroben program za tradicionalni planinski tabor odraslih na Prenj in Čvrstico. Prenj je najlepša planina Bosne in Hercegovine, ki ne zaostaja po lepoti Alp.

Skupina 8 planincev pod vodstvom planinskega vodnika Vinka Šeška je odpotovala na Prenj 30.7. v zgodnjih jutranjih urah. Izhodiščna točka pohoda na Prenj je bil Konjic, od koder smo potovali preko vasi Borci do Boračkog jezera. Ker se nam tukaj ni zdelo primerno postavljanje šotorov, smo pot nadaljevali po Borački dragi do roba Črnega polja, kjer smo postavili prvi tabor.

Crno polje je velika zajeda med visokimi vrhovi na višini 1320 do 1420 m. Ima več kotlin, v katerih se zadržuje voda, ko kopni sneg. Pripominjam, da je bilav času našega pohoda na Pranju suša, saj že dva meseca ni padlo nič dežja, zato so bila vsa jezera in rečna korita suha. Suhi pa so bili tudi nekateri studenci. Zaradi tega smo na krajih, kjer se je dalo vsaj malo slutiti vodo, naleteli na večje črede ovac, konjev in goveda, ki so jih pastirji vodili preko neskončnih predelov Prenja do vode, ki jo je bilo povsod premalo za preživetje. Tudi mi smo občutili, kaj pomeni voda v teh krajih, predvsem zaradi tega, ker je bilo vroče poletje.

Drugi dan smo se z opremo za dva dni odpravili do JEZERC, kamor smo prispeli po dve in pol urni hoji. Jezerce je planina v neposredni bližini planinskega doma, ki je bil zgrajen leta 1936 in po vojni obnovljen. V bližini je tudi izvir žive vode, ki pa je bil ob našem prihodu skoraj suh. Planinski dom je delno že porušen, vendar ima na razpolago še vedno 24 ležišč. Ob izviru vode, ki je malo oddaljen od planinske kočice, je spominska plošča PD Kranj, postavljena v spomin dveh mladih planink, ki sta v avgustu leta 1949 izgubili tu življenje. Tu sta tudi pokopani.

Jezerce je izhodišče za planinske tore na vse lepe okoliške hribe. Tudi mi smo še isti dan odšli na Kopilico, neimenovani hrib, na Otiš 2097 m in tudi Zeleno glavo 2155 m, ki je tudi najvišji vrh Prenja. Na vrhu je spominska plošča v spomin na okoli 4000 ranjenec, ki so jih leta 1943 prenesli borci preko Prenja v Sandžak. Tu je tudi skrinjica, v kateri pa ni bilo niti vpisne knjige niti žiga. Na grebenu Otiša smo srečali dva planinca, ki sta se vračala z vrha. Tako Otiš kot Zelena glava sta mogočni in značilni gori, od koder je razgled na Osobac, Zubac, Kopilico, Lupoglav idr. Te gore so nas s svojimi lepimi in značilnimi oblikami spremljale na vsej poti po Prenju.

Prenočili smo v planinskem domu, od koder smo se naslednji dan še ob luninem svitu napotili na Lupoglav, visok 2102 m, ki je oddaljen od kočice 7 ur hoje. Pot je sicer dobro markirana, so pa markacije že stere in slabovidne, zato smo morali vso pot dobro paziti, da ne bi zašli. Ta divjina je celo za izkušene planince zahtevna. Nikakor si v tej neskončni gorski širini nismo mogli dovoliti, da zaidemo predvsem zaradi pomanjkanja vode in izredne vročine, ki nas je spremljala.

Hodili smo preko planine Jezerca ob obstenju mogočnega Otiša do Tisovice. Tisovica je slepa dolina, dolžine 5 km in širine 1 km, pod Otišem in Zeleno glavo. Iz Tisovice smo se vzpenjali proti Črnoglavu, kjer je bil tudi izvir vode. Na križišču poti za Lučine smo se odpočili in pot nadaljevali na Lupoglav. Iz Lupoglava smo se vrnili nekoliko hitreje kot smo predvideli do planinske kočice pri Jezercih. V planinskem domu smo lahko kupili celo pivo. Po krajšem

počitku smo se napotili do Crnega polja, kjer smo postavili tabor in pripravili večerjo.

Zjutraj smo se vrnili v Konjic in Jablanico, kjer smo ob jezeru postavili kuhinjo in si pripravili kosilo. V jezeru smo se tudi okopali in dobro umili. Po kosilu smo odšli na nasprotno gorovje - Čvrnico. Potovali smo preko vasi Doljane, Soviče in Risovec, po lasbi makadamski cesti. Risovec je na višini 1300 m in je izredno velika planota, brez drévja in zelenja, saj je bilo zaradi suše vse suho. Hiše so kar številne ob robu planote, grajene so iz kamna. Sredi planote je cerkev in pokopališče. Po slabi kamniti poti smo odšli do opuščenih gozdarskih kolib na Velinovcu, kjer je bila tudi voda in tam smo postavili tabor. Zgodaj zjutraj smo odšli na Veliki Vilinac, visok 2118 m. Od tu je lep razgled na Pločno, 2228 m, Vitlanico, Hajdučka vrata, Vilinac itd. Vrnili smo se preko Malega Vilinca do planinske kočé na Vilincu 1961 m, kjer smo se srečali s skupino mladih planincev, ki so prišli iz Jablanice. Mi smo se nato vrnili v naš tabor, kjer smo imeli kosilo. Pospravili smo in se vrnili po isti poti v Jablanico, od tu dalje v Mostar, Čitluk v Medjugorje, kjer smo si ogledali cerkev in znamenito božjo pot. Preko Lištice in Duvanjskega polja smo se odpeljali proti Jajcu. Zadnji tabor smo postavili na lepi planoti ob cesti, kjer smo ob večerji napravili analizo izleta.

Ocenili smo, da je bil izlet v bosanske gore uspešen. Ugotovili smo, da je bila skupina disciplinirana in homogena, žel številno preskromna, z dovolj kondicije in tovarištva. Zaželeli smo, da bi bil planinski tabor za odrasle organiziran tudi v bodoče.

Zjutraj smo pripravili šotore in se do večera vrnili domov.

POROČILO O DELU PLANINSKE SKUPINE NA OSNOVNI ŠOLI ANA GALE

V letu 1988 nas je bilo 29 planincev.

Maja smo bili prijetno presenečeni, ko nas je PD povabilo na izlet na Snežnik. Še kdaj bi si želeli tako presenečenje! Šli smo na Pohorje. Prvič smo se peljali z vzpenjačo v gondolah. Tudi 3 dnevni tabor - kot že vrsto let - smo junija imeli na Lisici. PD nam je izjemno veliko pomagalo in nam materialno omogočilo izvedbo tabora. Obiskali smo Lovrenc. Prav ob koncu šolskega leta pa smo si pridobili 9 bronastih, 3 srebrne in 1 zlato značko. Pozno jeseni smo šli še na Bohor. Vodil nas je predsednik PD tov. Motore. In zelo radi bi, da bi še kdaj šel kam z nami kak "pravi" planinec.

Člani naše skupine se spominjajo naših izletov in srečanje takole:

Letos sem si zlato značko pionir-planinec pridobil tudi jaz. Izročil mi jo je tov. Motore. Zelo sem bil vesel, ko mi je čestital in izročil značko. Še 12 sošolcev je dobilo značke, a nobeden zlate kot jaz.

Tabor na Lisici

Ciril Ljubešek

Vsako leto gremo na koncu šolskega leta v 3 dnevni tabor na Lisico. Iz šole smo se odpravili na Lisico. Stanovali smo v Jurkovi koči, jedli pa smo v Tončkovem domu. Hodili smo na izlete. Vsak večer pa smo kurili kres - taborni ogenj, priredili tombolo in peli.

Tudi vse smeti smo pobrali po vrhu Lisice. Tovariš upravnik in vse osebe na Lisici so bili z nami zelo prijazni.

Rad grem na Lisico.

Peter Motore

Na Snežnik

Maja smo dobili povabilo PD na izlet na Snežnik. Zelo radi smo šli. Sami tako daleč ne bi mogli iti. Do Sviščakov smo se peljali z avtobusom. Vožnja je bila dolga. Potem smo se povzpeli na Snežnik. Po senčnih straneh je bilo polno snega. Kepali smo se. Pobočje je pod vrhom je bilo zasneženo, sam vrh pa ne. Koča je bila zaprta. Na vrhu smo krstili novega planinca. Dobil je pomaračce. Navzdol je šlo laže. Ko smo prišli v Sevnico, sem šla z vlakom do Tržišča, potem pa peš domov.

Anita Hribar

Na Pohorje

Z vlakom smo se peljali do Maribora. Do vzpenjače nas je peljal avtobus. Potem pa gondole! Še nikoli jih nismo videli. Po štirje smo se vsedli in neslo nas je navzgor, čez smreke in drevesa. Mislili smo, da gremo v nebesa. Gor smo šli pa še na razgledni stolp. Joj, kako lepo se je videlo mesto pod nami.

Sabina Dolenc

Na Bohor

Nobenega snega ni, čeprav je že sredi novembra. Zato smo se dogovorili, da gremo na izlet na Bohor. Z avtobusom smo se peljali do Zabukovja. Potem pa smo začeli pešačiti. Vodial nas je tov. Motore. Pozna vse te hribe, vasi in hiše ted okoli. Popeljal nas je tudi do partizanske bolnišnice. Prvič smo videli tako partizansko bolnišnico. Ne moremo si predstavljati, da so tu mesece in mesece živeli partizani. Na Bohorju smo se žogali. Krstili smo tudi 2 nova planinca.

Za PS na OŠ Ana Gale
Majda Leber

Mili Oder

MLADINCI NA VELEBITU

Mladinski odsek je organiziral v času od 12. do 22. avgusta lani svojo drugo ekskurzijo po Jugoslaviji. Udeležilo se nas je petindvajset mladincev in mladink.

Potovali smo mimo Plitvičkih jezer v osrčje severnega Velebita do planinskega doma na Zavižanu, kjer smo postavili tabor. Naslednji dan smo si ogledali lepote Botaničnega vrta in se povzpeli na Vučjak in Veliki Zavižan. V obliki pohodnega tabora smo po Primožičevi stezi prehodili še srednji in delno južni Velebit do Paklenice. Spotoma smo obiskali vrhove: Gramovačo in Veliki Alan ter zavetišče Pejakuša.

Preostale dneve (vsi so bili zelo vroči) pa smo preživeli ob toplem morju v Starem gradu, Puli in Poreču.

Pohod je uspel, potekal je po načrtu z manjšimi spremembami. Zdravstvenih problemov ni bilo, udeleženci pa izredno zadovoljni.

PIONIRSKI TABOR V KRNICI

Planinski tabor, ki je bil od 1. do 10. julija lani v dolini Krnice, v KLINU, je štel 48 udeležencev vseh starosti. Večina je bilo mlajših pionirjev - planincev.

Vodstvo tabora: vodja Jože Prah, mentor Tone Šeško, ekonom Jože Prah, tehnični vodja Aleš Šeško, sanitetni referent Alenka Prah, pedagoški vodja Marjan Dvojmoč, kuharica Angelca Urbanč, vodniki pa Aleš Šeško, Tone Prah, Anita Babič, Zvone Mesojedec, Andrej Androjna in Alenka Prah.

Opravili smo kljub dežju pet uspešnih ur, in sicer: kočja v Krnici, Mojstrovka, Vitranec in Cipernik, 1. skupina Prisojnikovo okno, 2. skupina Koča pod Špičko in pod Kriško steno.

V prostih dneh smo poleg družabnih iger organizirali tudi planinsko šolo. Uspešno jo je končalo devetnajst udeležencev, ki prejmejo značke in diplome, pridobili pa so obilo znanja za varno hojo v gore.

Po dogovoru med MO PD Lisca in MO PD Radeče je v letošnjem taboru taborilo tudi osem pionirjev - planincev iz Radeč in dva vodnika. Stroške hrane in organizacije je prevzel naš MO, stroške za prevoz opreme s kamionom in polovico stroškov za avtobus je prevzel MO PD Radeče. Dogovorili smo se, da bomo tudi v bodoče sodelovali z MO PD Radeče in skupno organizirali tabor mladih planincev - pionirjev.

AKTIVNOSTI PLANINSKE SKUPINE "KOVINARSKÉ V KRŠKEM

V preteklem letu smo planinci Kovinarske opravili 21 izletov, katerih se je udeležilo 135 članov, kar je povprečno 6 članov. Planinska vodnika Franci Gričar in Jože Radej sta opravila izpopolnjevalni tečaj v zimskih razmerah.

Vsi izleti so potekali brez problemov. V letu 1989 bomo organizirali planinsko šolo ter ture po sprotnem dogovoru s člani sekcije. Planinska vodnika iz te skupine bosta opravila tudi izpopolnjevalni tečaj v zimskih razmerah.

PLANINSKA SKUPINA NA OŠ SAVO KLADNIK SEVNICA

V preteklem letu smo imeli naslednje akcije in izlete:

1. smučarski tečaj: 4 smučarski izleti na Roglo v januarju 1988, 60 udeležencev
2. izlet na Janče (9.4.88), 15 udeležencev
3. izlet na Snežnik (7.5.), 24 udeležencev
4. izlet na Zasavsko goro (15.5.), 10 udeležencev
5. za dan mladosti na Lisca, 74 udeležencev
6. Lisca (9.6.), 105 udel.
7. Lovrenc (10.6.), 104 udel.
8. tabor v Krnici, 35 udel.
9. izlet na Ermanovec, 65 udel.

Izlete sta organizirali mentorici Ela Pavkovič in Tatjana Filipič. Na večjih izletih so sodelovali še mladinski in planinski vodniki društva in več tovarišev in tovarišic iz te šole.

Skupina združuje preko 250 učencev vseh razredov sevniške osnovne šole Savo Kladnik.

Hvala vsem z željo za sodelovanje v bodoče!

PLANINSKA SKUPINA OŠ BOŠTANJ

Planinski krožek je ena izmed dejavnosti na šoli, ki v svoje delo vključuje največ učencev, saj je članov v njem 43, število pa se že nekaj let ni bistveno spremenilo. Vsi ti učenci pa so se dokaj redno udeleževali aktivnosti, ki jih je organiziral krožek. Te aktivnosti pa so bile v letu 1988 poleg osmih sestankov krožka predvsem pohodi. Tri smo organizirali spomladi in enega jeseni. Če seštejemo udeležence vseh pohodov, dobimo kar lepo število - 133 učencev.

Pohodi so bili naslednji:

- udeležili smo se prvomajske proslave na Lisci
- 7. maja smo se prek Hrastnika odpravili na Gore
- 14. maja smo se udeležili srečanja mladih planincev Zasavja in Posavja
- 1. oktobra pa smo opravili pohod čez Ledino na Lisco.

Vse večje zanimanje na naši šoli velja mladinskemu planinskemu taboru poleti, udeležilo se ga je 7 pionirjev. Za organizacijo in pomoč pri vodenju pohodov pa gre zahvala tudi mladinskim vodnikom. Za leto 1989 planiramo pet pohodov (štiri spomladi, enega jeseni), realizirali pa jih bomo, če nam ne bo nagajal dež in če nam bodo pri vodenju še naprej pomagali mladinski vodniki. Skupino vodi prizadevni mentor tov. Drago Alič.

PLANINSKA SKUPINA KRMELJ

Naša skupina je ob koncu leta 1988 štela skupaj 224 planincev (plačana članarina), od tega:

- 59 članov
- 10 mladincev
- 155 pionirjev iz OŠ Šentjanž, Krmelj in Tržišče

Število pionirjev planincev na osnovnih šolah se je znatno povečalo glede na prejšnja leta, za kar smo lahko hvaležni dobrim mentoricam predvsem v OS Krmelj in Tržišče in upamo, da bo tako tudi v bodoče.

V pretekli sezoni je naša skupina opravila 5 organiziranih izletov. Žal je zanimanje precej upadlo tudi zaradi krize in znižanja življenjskega standarda, kljub temu da imamo vedno brezplačne prevoze.

Opravljene izleti:

1. 15.5. - izlet na Primorsko - udeležilo 28 otrok in 8 odraslih. Kljub temu, da vreme ni bilo najlepše, je izlet lepo uspel.
2. 30 in 31. julija - izlet na Krn in Prestreljenik. Izleta se je udeležilo 24 članov. Imeli smo tudi lepo sončno vreme, dober razgled in veselo vzdušje.
3. 11.9. Dan planincev na Jančah - 11 članov.
4. 2.1.1989 novoletni pohod na Kum - 6 članov
5. 12.2.1989 - izlet na Dobrčo (1635 m). Udeležilo se skupaj 47 članov, od tega 33 otrok OŠ Tržišče in Krmelj in 14 odraslih. Imeli smo lepo vreme in odličen razgled. Posebno so bili navdušeni otroci, ki so bili prvič tako visoko. Brezplačni avtobusni prevoz je omogočilo PD Lisca.

Poleg naštetih organiziranih izletov so naši člani opravili še nekaj samostojnih tur v manjših skupinah.

PLANINSKA SKUPINA JUTRANJKA

Plan za leto 1988 nismo uresničili, vendar smo se tako kot druga leta z večjo aktivnostjo udeleževali izletov društva.

Po našem programu smo opravili naslednje izlete:

- Šmohor - Kal - mrzlica (9 udeležencev)
- smučarski izlet na Areh (34 udeležencev)
- GEOS - Zasavska gora (2 udeleženca)
- pohod na Golico (11 udeležencev)
- kostanjev piknik na Zajčji gori (19 udeležencev)
- pohod na Primož ob občinskem prazniku

Po programu PD Lisca pa smo se udeležili:

- novoletnega pohoda na Lisco
- pustne nedelje na Lisici
- jezikove nedelje na Bohorju
- srečanje zasavskih planincev na Kalu
- dneva planincev na Jančah
- pohoda na Lisje ob občinskem prazniku občine Litija

Namesto našega planiranega izleta na Skrlatico, smo se v večjem številu udeležili ture na Kanin.

Skratka, za dobro razpoloženje in za razvedrilo je bilo dovolj priložnosti.

Število članov je še naprej konstantno. Lansko leto je bilo 221 članov, od tega 25 mladincev in 28 pionirjev. Na žalost je še vedno preveč "podpornih članov", ki so seveda dobrodošli, vendar bi želeli, da bi se tudi v njihovo dobro, tudi ti udeleževali vsaj tistih lažjih izletov, ki so primerni tudi za družine z otroki.

- - - - -

PLANINSKA SKUPINA CELULOZE KRŠKO

Planinska skupina Celuloze v Krškem je bila v letu 1988 zelo aktivna. Množičnih pohodov z avtobusi niso organizirali. Vzrok so visoki stroški. V manjših skupinah so se mnogi podali v gore. O številčnosti teh skupin nimamo podatkov. Oprémljene ture so vse registrirane, vodili pa so jih PV. Planinstvo je postalo drago, zato je plan izletov za letošnje leto bolj skromen.

Opravljene izleti:

- januar Lisca, Kopitarnik
- februar Stol
- marec Snežnik, Porezen
- april Lovrenc - Veliko Kozje, Boč
- maj Hudičev graben - Svetina, mariborsko Pohorje
- julij Mrzlica, Mojstrovka, Ojstrica-Korošica, Skuta
- avgust Raduha, Sedmera jezera
- september Kopitnik, Jalovec
- oktober Grintavec-Kočna
- november Zasavska gora, Tolsti vrh

Posamično so se udeležili: v marcu tečaja za PV v zimskih razmerah (3), 3. julija izleta v Dolomite (Tri Zime - 2), junija Vlašič-transverzala (1) in aprila Lisca-Planina, markiranje poti (4).

Planiramo pa januarja izlet na Lisco, v marcu na Snežnik in Porezen, aprila pohod po poti Brežiške čete, Boč, maja Golica, junija Matkov škof, julija Kamniške Planine, avgusta Raduha, septembra Dan planincev in Pogačnikov dom, oktobra Čemniška planina in novebmra Kopitnik.

PLANINSKA SEKCIJA PRI DRUŠTVU UPOKOJENCEV SEVNICA

V letu 1987 je bila na zboru društva upokojencev Sevnica ustanovljena planinska sekcija. Na prvem sestanku je bilo prijavljenih 23 članov, ki so večinoma ostali tudi v letu 1988, pristopilo je tudi nekaj novih članov.

Ko pa smo pričeli hoditi na izlete, smo ugotovili, da so upokojenci še vedno nepogrešljivi pri svojih družinah za varstvo in pomoč, tako je aktivnih podnikov ostalo le manjša skupina.

Svoje planinske pohode imamo med tednom, ko so boljše avtobusne zveze in zveze z vlaki, niso pa vedno med tednom odprti planinski domovi. O pohodih seznanjamo člane preko oglasne deske PD in po telefonu.

V letu 1987 smo prehodili celotno sevniško planinsko pot in del zasavske transverzale in tako opravili 16 izletov. V lanskem letu pa smo dokončali zasavsko planinsko pot in bili na drugih planinskih izletih, ki jih je bilo zopet 16. Povprečna udeležba je 5 do 7 udeležencev. Hodimo v spomladanskem in jesenskem času. Poleti zaradi vročine počivamo. Udeležujemo se tudi društvenih izletov. Značke za prehojenc sevniško planinsko pot nam je predsednik PD podelil na Orlah, kamor sta nas povabila prijazna Jože in Vida Ribič na majhno slavje. Značke zasavske planinske poti pa so bile podaljšane na srečanju upokojencev na Lisci dne 12.6.1988.

V letu 1989 bomo nadaljevali z našimi pohodi. Želimo, da se nam bi pridružilo več članov, saj se vrste upokojencev nenehno večajo.

- - - - -

O DELU MLADINSKIH IN PLANINSKIH VODNIKOV

Večina izletov v društvu organizirajo mladinski in planinski vodniki. Le-teh je imelo društvo registriranih v letu 1988:

- 14 planinskih vodnikov
- 12 mladinskih vodnikov
- 6 mentorjev na osnovnih šolah v občini

in več prizadevnih članov društva, ki pomagajo pri organiziranju in vodenju izletov in druge društvene dejavnosti.

Planinski vodniki vodijo aktivnosti po planinskih skupinah (glej poročila) in sodelujejo na skupnih akcijah, ki so organizirane v društvu. Mladinci imajo močno orientacijsko skupino, ki se nenehno vzgaja in sodeluje na področnih in društvenih tekmovanjih.

V okviru mladinskega odseka deluje tudi izredno aktivna izletniška skupina, mladinski vodniki pa zelo dobro sodelujejo na izletih, ki jih organizirajo planinske skupine na šolah (Sevnica, Boštanj, Tržišče in druge). Iz zelo podrobne evidence mladinskih in planinskih vodnikov smo povzeli, da je bilo v preteklem letu opravljenih lepo število izletov, pohodov in akcij, kot sledi:

- po evidenci planinskih vodnikov organizirali iz-	
letov in akcij v letu 1988	66
v dneh	78
s številom udeležencev	1453
- po evidenci mladinskih vodnikov	
organizirali izletov in akcij v pret. letu	33
v dneh	40
s številom udeležencev	879

Pri tem niso upoštevani številni pohodi in ture manjših skupin in posameznikov, ki so rezultat pripadništva planinski dejavnosti in so navade in zahteve po obisku gora ti posamezniki pridobili v planinski organizaciji.

PLANINCI ZA DAN MLADOSTI

25. maj! To je Titov rojstni dan, to je tudi naš dan. Na ta dan tovariš ravnatelj podeli pridnim in vestnim učencem srebrne in zlate Kladnikove značke.

Kaj pa planinci? Šli smo na Lisco. Zbrali smo se na avtobusni postaji. Naši voditelji sta bili nasmejaši tovarišici Filipičeva in Pavkovičeva.

Pripeljal je avtobus. Peljali smo se do Krakovega in izstopili. Na začetku pot ni bila strma. Hodili smo po makadamski cesti. Sonce je stalo visoko na nebu, zato smo se slekli in hodili v majicah s kratkimi rokavi. Med prve vrste je odšla tovarišica in zaustavljala hitre fante, kajti v koloni so bili učenci od prvega do osmega razreda. Jaz sem hodila s svojo sošolko in najboljšo prijateljico Metko Pinoza.

Ustavili smo se pod senco velikega kozolca, se osvežili in krenili dalje. Prišli smo do gozda in se razporedili. Tovarišica nam je povedala, da bomo hodili po skalah, vendar teh ni in ni bilo. Bila je le strmina, po kateri smo hodili vsi zasopli.

Koča! Z zadnjimi močmi smo se pognali proti njej. Vse je preplavilo veliko veselje. Z Metko sva se usedli na gugalnico in se kar z nahrbtniki pričeli gugati. Nikoli si nisem mislila, da je pot na našo LISCO tako utrudljiva.

Pod kočo je igrišče s koši. Na njem so narisane črte za druge igre. Poleg igrišča so na trati razvrščene gugalnice in tobogan. To pa je za nas pionirje pravi raj. Nad vsem tem rajem stojita Tončkov dom in Jurkova koča. Po dolgem prostem igranju so nas tovarišici sklicale. Med njimi je bil predsednik PD Lisca. Imel je kratek govor, potem pa je podelil planinske značke. Letos sva si jo prislužila dva: učenec iz osmega razreda Jože Pinoza in jaz. Jože je dobil zlato, jaz pa bronasto značko PIONIR PLANINEC. Za poslatico smo od našega društva dobili sok in napolitanke.

Vračali smo se po isti poti, le da smo jo ponekod ubrali kar po bližnjici. V Krakovem nas je pričakal avtobus in nas odpeljal domov v Sevnico.

Pivec Marjana, 5.b OŠ Savo
Kladnik, Sevnica

PROGRAM ZA LETO 1989

JANUAR

- Uršlja gora
- novoletni pohod na Lisco
- novoletni pohod na Bohor
- Jalovec
- Mojstrovka
- Celjska koča, Svetina, Laško

FEBRUAR:

- pustna nedelja na Lisici
- Sleme - Petrova gora
- planinska šola Krško
- po poteh Štirinajste - Račnica
- občni zbor PS Južranjka
- športni dan OŠ Savo Kladnik
- smučanje Brezovica
- predavanje OŠ Ana Gale

- MAREC:
- občni zbor društva
 - Boč
 - pohod na Porezen
 - zasavska planinska pot
 - planinska šola Krško
 - usposabljanje v zimskih razmerah
 - preizkus znanja na zimskem tečaju M.U.
 - orientacija
 - predavanje na OŠ Ana Gale
 - Sljeme - Petrova gora
- APRIL:
- jezikova nedelja na Bohorju
 - po poteh Kozjanskega odreda
 - Lovrenc - Veliko Kozje
 - priprave na srečelov
 - delovna akcija na Lisci
 - sevniška trim pot
 - sprejemni izpiti za MV
 - tečaj za mladinske vodnike
 - delovna akcija pri Gašerjevi koči - PD Radeče
 - zimski tečaj MV
 - kresovanje na Lisci
 - orientacija
- MAJ:
- prvomajsko srečanje na Lisci
 - Lovrenc
 - po poteh ob žici okupirane Ljubljane
 - Golica
 - zasavska planinska pot
 - pohod na Stol
 - srečanje zasavske mladine na Lisci
 - predavanje gorske straže
 - orientacija
- JUNIJ:
- tabor OŠ Ana Gale
 - izlet po slovenski planinski poti - Kališče
 - Primorska
 - Pohorje
 - izlet "v neznanu"
 - delovna akcija na Lisci
 - orientacija
- JULIJ:
- Kamniške planine
 - tabor pionirjev
 - Triglav
 - tečaj MV
 - Grossglockner
- AVGUST:
- pohodni tabor Češka
 - pohodni tabor mladincev
 - Skrlatica
 - Jalovec
 - udeležba na otvoritvi spomenika Jakobu Aljažu
- SEPTEMBER:
- Dan planincev
 - Pohorje
 - delovna akcija
 - Triglav - koncert
 - Grossglockner - vodniki

- OKTOBER:
- izlet "v neznano"
 - kostanjev piknik (odrasli)
 - kostanjev piknik (mladinci)
 - izlet v neznano - mladinci
 - orientacijsko tekmovanje - Milovanovičev memorial
 - ličkanje
- NOVEMBER:
- občinski praznik - trim pot
 - delovna akcija na Lisdi
 - izpopolnjevanje planinskih vodnikov
 - zasavska planinska pot
 - .. Mojstrovka
- DECEMBER:
- pohod na Tisje
 - Lisca
 - sevniška trim pot

DRUŠTVENE NOVICE:

V letu 1987 smo bili sevniški planinci v Čeških Tatrah, v naših zasavskih gorah pa je bila skupina čeških planincev. V začetku julija so bili tudi naši gostje v Jurkovi koči na Lisici.

Objavljamo izvleček iz njihovega pisma:

"Naši dragi prijatelji!

Najprej iz Češke veliko lepih planinskih pozdravov in mnogo lepih spominov.

Dovoli mi, da se v lastnem imenu in v imenu vseh naših čeških planincev, še enkrat zahvalim za sprejem v vaših gorah. Posebno se zahvaljujemo za gostoljubnost in pogostitev, hkrati pa še posebna zahvala za darila in propagandne značke. Obenem se zahvaljujemo tudi za veselo vzdušje, ki je bilo pri vas ob srečanju.

Upam, da v letošnjem letu ne bodo zveze samo formalno legalizirane, temveč da se vidimo na Češkem - v Češkem Raju, kjer vas čakamo.

PD Slovan Lysa"

V letu 1988 je prejel naš bivši član in planinski vodnik ing. Jože Raušl prvomajsko nagrado AVNOJ, za kar smo mu poslali čestitko v Drvar, kjer je takrat vodil tamkajšnjo tovarno Celuloze.

Za izraženo čestitko se nam je v maju zahvalil z lepo razglednico Drvarja.

Mladinski odsek našega PD je sodeloval v septembru pri organizaciji "Vrtiljaka" v sevniškem otroškem vrtcu. Od Turističnega društva, ZKO Sevnica in vodstva VVO Ciciban Sevnica smo prejeli naslednjo zahvalo:

"V imenu organizatorjev letošnjega Vrtiljaka se vam najtopleje zahvaljujemo za vaš doprinos k uspešnosti te prireditve. Uspeh je bil predvsem v tem, da smo našim najmlajšim pripravili prijeten dan z veselim programom in jim tako popestrili njihov otroški svet. Še enkrat prisrčna hvala v upanju na še naše nadaljnje sodelovanje."

Upravni odbor je odobril 100.000 din za postavitve spomenika velikemu planincu, za kar se nam Odbor takole zahvaljuje:

"Odbor za postavitev spomenika Jakobu Aljažu, ki deluje pri Krajevni konferenci SZDL Dobje - Mojstrana, se vam iskreno zahvaljuje za vaš prispevek pri zbiranju sredstev.

Velikemu domoljubu in planincu Jakobu Aljažu se bomo tako s skupnimi močmi oddolžili, da bo dobil dostojen spomenik."

- - - - -

Septembra je prejela znak mladinskega vodnika članica našega MO Tatjana Šeško. Čestitamo! Veliko sreče in uspeha pri vodenju mladih planincev v gore!

- - - - -

V preteklem letu so bili nekateri naši člani odlikovani, za kar jim čestitamo. Odlikovanja so prejeli:

- Vinko Šeško je prejel pri KK SZDL Sevnica bronasti znak OF
- Marjetka Perc pri OK SZDL srebrni znak OF
- Toni Šeško pri Skupščini TKS srebrno Bloudkovo značko
- Lojze Motore pri Skupščini TKS Sevnica zlati znak Stanka Bloudka
- Lojze Anzelc na predlog OTKS Sevnica za 30-letno uspešno delo v planinski organizaciji zlati znak ZTKO Jugoslaviji.

Občinski telesno kulturni skupnosti Sevnica smo na njeno pobudo predlagali za priznanja naslednje člane:

- Franca Tiholeta - za zlato Bloudkovo značko
- Janeza Krajnc - za zlato Bloudkovo značko
- Vlada Zakška - za bronasto Bloudkovo značko
- Darka Beca - za bronasto Bloudkovo značko
- za športnika leta smo predlagali našega alpinista Arna Koštojama

V planinski skupini OŠ Ana Gale tečeje predavanja planinske šole, ki jih posluša 20 učencev te šole.

V planinski skupini na Planini, ki je bila ustanovljena v januarju 1989, je v teku PŠ, ki bo končana do sezone letnih izletov in pohodov.

V planinski skupini Kovinarski v Krškem bodo organizirali planinsko šolo. V tej skupini pa že več mesecev traja alpinistični tečaj. V začetku marca bodo prvi izpiti.

- - - - -

GIBANJE ČLANSTVA:

Leto	Članov	Mladinci	Pionirji	Skupaj	Indeks
1983	643	100	321	1064	100
1984	513	112	305	930	87
1985	555	96	299	950	89
1986	545	94	166	805	76
1987	561	90	273	924	87
1988	580	91	390	1061	100

Po sklepu organov društva in PZS znaša članarina za leto 1989:

člani 10.000.-- mladinci 5.000.-- pionirji 3.000.--

Naročnina za PV, prvo polletje 25.000.-- din